

КОНВЕНЦІЯ про транснаціональні корпорації

Держави-учасниці цієї Конвенції, далі – Сторони,
реалізуючи положення Договору про створення Економічного союзу
від 24 вересня 1993 року,

вважаючи за необхідне забезпечення структурної перебудови
економік держав-учасниць Співдружності, прискорення науково-технічного
прогресу,

прагнучи забезпечити сприятливі умови для підтримання і розвитку
виробничої кооперації між підприємствами держав-учасниць Співдружності,
підтверджуючи прагнення збільшити експортний потенціал і
конкурентоспроможність підприємств держав-учасниць Співдружності,

сприяючи проведенню активної промислової політики, поглибленню
інтеграції та залученню інвестицій,

надаючи важливого значення використанню сучасних форм взаємодії
в галузі виробничої, інвестиційної, комерційної та фінансово-кредитної
діяльності,

керуючись Угодою про сприяння у створенні та розвитку
виробничих, комерційних, кредитно-фінансових, страхових і змішаних
транснаціональних об'єднань від 15 квітня 1994 року:

домовились про таке:

Частина 1. Загальні положення

Стаття 1. Правові основи діяльності транснаціональних корпорацій

1. Цією Конвенцією встановлюються загальні основи співробітництва
Сторін у сфері створення та діяльності транснаціональних корпорацій (далі –
корпорація).

2. Відносини, не врегульовані цією Конвенцією, регулюються
двосторонніми угодами між Сторонами, а також їхнім національним
законодавством.

3. Регулювання питань застосування цієї Конвенції здійснюється
уповноваженим на те державним органом Сторони, що здійснює реєстрацію
корпорації.

4. Сторони домовились, що ведення банку даних про створювані
корпорації з боку органів Співдружності Незалежних Держав здійснює
Міждержавний економічний Комітет Економічного союзу.

5. Під час формування корпорації кожна із Сторін виходить з потреби
захисту прав власності на розташоване на її території майно юридичних осіб
іншої Сторони.

6. Сторони погодилися, що корпорація створюється і діє відповідно до вимог законодавства Сторін.

Стаття 2. Поняття «транснаціональна корпорація»

1. Сторони визнають під поняттям «транснаціональна корпорація» юридичну особу (сукупність юридичних осіб):

яка має у власності, господарському віданні або оперативному управлінні відокремлене майно на територіях двох і більше Сторін;

створена юридичними особами двох і більше Сторін;

zareєстрована як корпорація відповідно до цієї Конвенції.

2. У цій Конвенції поняття «транснаціональна корпорація» включає в себе різні транснаціональні структури, в тому числі фінансово-промислові групи, компанії, концерни, холдинги, спільні підприємства, акціонерні товариства з іноземною участю і т.п.

3. Корпорація має право здійснювати на територіях Сторін будь-які види діяльності, не заборонені законодавством Сторін.

Стаття 3. Учасниці корпорації

1. Учасницями корпорації можуть бути юридичні особи будь-якої організаційно-правової форми, в тому числі з третіх країн.

2. Державні, муніципальні та унітарні підприємства можуть бути учасниками корпорації в порядку і на умовах, що визначаються власником їхнього майна.

Частина 2. Формування і діяльність корпорації

Стаття 4. Створення та порядок реєстрації корпорації

Корпорація створюється добровільно як на основі міжурядових угод, так і іншим способом, який не заборонений законодавством Сторін.

Порядок реєстрації корпорації визначається законодавством держави – місця її реєстрації.

Реєстрація підтверджується видачею свідоцтва встановленого зразка, що містить повне найменування та організаційно-правову форму корпорації з обов'язковим включенням в нього словосполучення «транснаціональна корпорація».

Стаття 5. Організаційний проєкт корпорації

При реєстрації корпорації подається організаційний проєкт корпорації.

Під організаційним проектом корпорації розуміється пакет документів, представлений в уповноважений державний орган Сторони, що здійснює реєстрацію корпорації. Організаційний проект містить необхідні відомості про цілі і завдання, а також інші відомості, необхідні для прийняття рішення про реєстрацію корпорації.

Стаття 6. Органи управління корпорації

Структура управління (склад вищого, виконавчого і контрольного органів) визначається в установчих документах корпорації, виходячи із законодавства держави – місця реєстрації корпорації.

Стаття 7. Поняття «діяльність корпорації»

Під діяльністю корпорації Сторони розуміють діяльність її учасниць і головного підприємства (центральної компанії), яка ведеться відповідно до установчих документів корпорації та законодавства Сторін, юридичні особи яких входять до корпорації, і її організаційним проектом під час використання відокремлених активів.

Стаття 8. Державна підтримка і стимулювання діяльності корпорації

Сторони можуть на паритетній основі вживати заходи, що не суперечать законодавству Сторін, спрямовані на стимулювання створення і діяльності корпорації, в тому числі на:

передачу в довірче управління корпорації або її учасниці, що належать державам, пакетів акцій підприємств-учасників корпорації;

залік заборгованості підприємства, акції якого реалізуються на інвестиційних конкурсах (торгах), в обсяг інвестицій, передбачених умовами інвестиційного конкурсу (торгу), для корпорації-покупця;

надання державних гарантій для залучення різного роду інвестиційних ресурсів, в тому числі з використанням механізму застави;

скасування подвійного оподаткування учасниць корпорації на території Сторін, де діє корпорація та її підприємства-учасники;

здійснення безмитного ввезення та вивезення обладнання, продукції, робіт, послуг і переміщення капіталу між учасниками корпорації;

надання банкам-учасникам корпорації, які здійснюють у ній інвестиційну діяльність, пільг, які передбачають зниження норм обов'язкового резервування та зміни інших нормативів з метою підвищення їхньої інвестиційної активності;

надання банкам-учасникам корпорації інвестиційних кредитів через Міждержавний банк та іншої фінансової підтримки для реалізації проектів корпорації.

У кожному конкретному випадку політика Сторін в цьому питанні має індивідуальний характер і визначається відповідним нормативним актом.

Стаття 9. Відповідальність учасниць

За зобов'язаннями корпорації та/або головного підприємства (центральної компанії), які виникли в результаті участі в діяльності корпорації, учасниці несуть відповідальність відповідно до законодавства Сторін, юридичні особи яких входять до корпорації.

Стаття 10. Звітність корпорації і контроль за її діяльністю

1. Корпорація подає звітність відповідно до законодавства держави – місця реєстрації корпорації.

2. Юридичні особи, що входять до корпорації, подають звітність за місцем їх знаходження.

3. Уповноважений державний орган держави – місця реєстрації корпорації вправі призначати аудиторські перевірки діяльності корпорації відповідно до законодавства цієї держави.

Стаття 11. Право власності корпорації на прибуток і вироблену Продукцію

1. Право власності корпорації та інших юридичних осіб, що входять до її складу, на прибуток і вироблену продукцію визначається законодавством Сторін, юридичні особи яких входять до корпорації, або на підставі окремої міжурядової угоди.

2. Оподаткування юридичних осіб, що входять у корпорацію, здійснюється за місцем їх знаходження відповідно до законодавства держави – місця перебування.

Стаття 12. Правові основи регулювання соціально-трудових відносин у корпорації

Регулювання соціально-трудових відносин у корпорації здійснюється на основі законодавства Сторін, на території яких розташовані її учасники, якщо інше не обумовлено міждержавними договорами (угодами).

Стаття 13. Ліквідація корпорації

Корпорація може бути ліквідована на підставах, які передбачені законодавством держави – місця реєстрації корпорації, а також у зв'язку з припиненням дії відповідного міжурядової угоди.

Частина 3. Прикінцеві положення

Стаття 14. Співвідношення Конвенції з міжнародними договорами

Ця Конвенція не порушує положень інших міжнародних договорів, учасниками яких є Сторони.

Стаття 15. Порядок набрання чинності Конвенцією

1. Ця Конвенція набирає чинності на 30-й день з дня здачі на зберігання депозитарію третьої ратифікаційної грамоти.

2. Для Сторін, які ратифікували її пізніше, Конвенція набирає чинності на 30-й день з дня здачі ними на зберігання своїх ратифікаційних грамот.

Стаття 16. Строк дії Конвенції

1. Ця Конвенція залишається чинною протягом 10-ти років з дня набрання нею чинності. Після закінчення цього строку дія Конвенції автоматично продовжується кожного разу на п'ятирічний період, якщо Сторони не приймуть іншого рішення.

2. Кожна Сторона може вийти із цієї Конвенції, направивши письмове повідомлення про це депозитарію не пізніше ніж за 12 місяців до виходу.

Стаття 17. Порядок приєднання до Конвенції

До цієї Конвенції після набрання нею чинності можуть приєднатися інші держави шляхом передачі депозитарію документів про таке приєднання.

Стаття 18. Порядок внесення змін і доповнень до Конвенції

За взаємною домовленістю Сторін до цієї Конвенції можуть бути внесені зміни і доповнення, оформлені протоколом.

Стаття 19. Вирішення спорів

Спірні питання, пов'язані із застосуванням або тлумаченням положень цієї Конвенції, вирішуються шляхом консультацій і переговорів заінтересованих Сторін, а також шляхом звернення до Економічного Суду Співдружності Незалежних Держав або іншого узгодженого Сторонами судового органу, рішення якого визнається обов'язковим.

Вчинено в місті Москві 6 березня 1998 року в одному оригінальному примірнику російською мовою. Оригінальний примірник зберігається у Виконавчому Секретаріаті Співдружності Незалежних Держав, який надішле кожній державі, яка підписала цю Конвенцію, її засвідчену копію.

За Уряд Азербайджанської Республіки —	За Уряд Республіки Молдова Підпис
За Уряд Республіки Вірменія Підпис	За Уряд Російської Федерації Підпис Повідомлення МЗС РФ про намір не ставати учасницею № 3838/1 ДСНГ від 10.07.2003
За Уряд Республіки Білорусь Підпис	За Уряд Республіки Таджикистан Підпис
За Уряд Грузії —	За Уряд Туркменістану —
За Уряд Республіки Казахстан —	За Уряд Республіки Узбекистан —
За Уряд Киргизької Республіки Підпис (із застереженням)	За Уряд України Підпис (із застереженням)

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ Киргизької Республіки

Реалізуємо після прийняття рішення Парламентом.

Прем'єр-міністр
Киргизької Республіки

(підпис)

А.Джумагулов

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ України

За винятком абзацу 2 преамбули і слів «Економічного Суду Співдружності Незалежних Держав або іншого» у статті 19».

Прем'єр-міністр
України

(підпис)

В.Пустовойтенко